nichž není vyznačeno místo tisku nebo rozmnožování a vlastník tiskárny nebo podniku rozmnožovacího, kdežto v druhé své části, poukazujíc na 4. odst. § 11, zakazuje vyvěšování plakátů, které porušují nebo ohrožují veřejný pořádek nebo veřejnou mravnost, zejména jež jsou s to, aby vzbudily nenávist proti některé národnosti, společenské třídě nebo náboženskému vyznání aneb které pojednávají o rodinných věcech, aniž toho veřejný zájem vyžaduje.

Vyslovuje odsouzení st-lovo pro přestupek § 15 cit. zák. čl., neuvedl žal. úřad, pod kterou z obou uvedených skutkových podstat jednání st-lovo subsumuje. Teprve z odvodního spisu, v němž žal. úřad výslovně poukazuje na § 11 zák. čl. XIV z r. 1914, jest patrno, že jednání st-lovo posuzoval dle druhé části 1. odst. § 15. Kdežto však skutková podstata přestupku dle tohoto předpisu nevyžaduje jakožto objektivního znaku předchozího zákazu vyvěšovati určitý plakát, nýbrž dána jest již tím, že byl vyvěšen plakát, který svým obsahem porušuje nebo ohrožuje veřejný pořádek nebo veřejnou mravnost, žal. úřad. nedotýkaje se nikterak obsahu plakátu, nýbrž vytyčuje skutkovou podstatu slovy, že st-l vylepil z a k á z a n ý plakát, a neuznávaje v důvodech nař. rozhodnutí, že st-l nevěděl o z á k a z u, svedl tímto postupem st-le k přesvědčení, že jednání jeho posuzuje žal. úřad jako přestupek dle prvé části 1. odst. § 15, jehož pojmovým znakem jest v některých případech potřeba předchozího úředního zákroku. Že nedostatek přesného označení trestného činu v nař. rozhodnutí vedl skutečně ke zmíněným důsledkům, jest patrno ze stížnosti, jež proti nař. rozhodnutí brojí v prvé řadě námitkou, že plakát byl censurou povolen a jeho rozšiřování nebylo státním zastupitelstvem stiháno.

Byla-li však takto st-li nepřesným výrokem žal. úřadu znesnadněna obrana před nss-em, jest nař. rozhodnutí stiženo podstatnou vadou.

Č. 4703.

O b e c n í z a m ě s t n a n c i. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í (S l o v e n s k o): Rozhodovati o odvolání z usnesení městského zastupitelského sboru, kterým byly pensionovanému měst. úředníku zastaveny drahotní přídavky na děti, zdržující se v cizině, náleží za platnosti zákona o župním zřízení č. 126/1920 župnímu úřadu, nikoliv okresnímu výboru.

(Nález ze dne 15. května 1925 č. 9741).

V ě c: Desider E. v Nitře proti okresnímu výboru v Nitře o drahotní přídavky na děti.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í s e z r u š u j e p r o v a d y ř í z e n í.

D ů v o d y: Na základě policejního hlášení, že tři děti st-le, pensionovaného měst. kancelisty v Nitře, se zdržují v cizině a to syn Desider a dcera Edita v Maďarsku od 18. listopadu 1923 a dcera Vilma od 15. října 1923 v Holandsku, zastavila městská rada v Nitře usnesením z 10. února 1924 na základě ustanovení odst. 2. § 6. zák. z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. výplatu drahotních přídavků na děti Desidera

a Editu od 15. listopadu 1923 a na Vilmu od 15. října 1923. St-l podáním de pres. 29. ledna 1924 žádal měst. radu, aby mu drahotní přídavky byly dále vypláceny a dětem pobyt v cizině byl povolen, a žádost svoji odůvodnil tím, že dceru k vůli léčení do Holandska byl nucen poslati a druhé dvě děti že jsou za levný peníz u příbuzných v Maďarsku, aby mu v jeho špatných hmotných poměrech bylo ulehčeno, ježto pro chorobu je k práci neschopný. Současně žádal, aby podání bylo považováno za odvolání, kdyby městská rada žádosti vyhověti nemohla. Zastupitelský sbor města Nitry tuto žádost, resp. odvolání usnesením z 20. února 1924 zamítl z důvodu nař. rozhodnutí. Odvolání z tohoto usnesení pak zamítl okresní výbor v Nitře nař. rozhodnutím z důvodu usnesení v odpor vzatého.

Nss jednaje o stížnosti, musel se nejprve zabývati otázkou, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným, a tu shledal toto:

Dle § 27 ad 2, zák. čl. XXVI z r. 1896 o ss uherském rozhodoval o zastavení pensijních požitků neb odnětí jich obecnímu notáři neb jiným obecním úředníkům municipální výbor. Předpis § 6, odst. b zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. o zřízení župních a okresních úřadů, za jehož platnosti nař. rozhodnutí již bylo vydáno, stanoví, že župní úřad vykonává tu působnost, která podle platných předpisů příslušela komitátům, jejich orgánům a správním výborům. Na tomto právním stavu nebylo pozdějšími zákonnými předpisy ničeho změněno.

Podle tohoto ustanovení příslušelo tedy rozhodovati o odvolání z usnesení měst. zastupitelstva v Nitře, jímž rozhodováno bylo o zastavení drahotních přídavků na 3 dítky st-lovy, tedy o zastavení části pensijních požitků st-lových, župnímu úřadu v Nitře. Rozhodoval-li tedy o st-lově odvolání nikoli tento župní úřad, nýbrž okresní výbor, jest rozhodnutí to rozhodnutím úřadu k tomu nepříslušného a tudíž nezákonným.

Ježto pak k nezákonnosti toho druhu jest přihlížeti z moci úřední, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4704.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Bývalý městský notář, který byl teprve po 31. prosinci 1922 jmenován notářem ve službě státní, nemá nároku na drahotní přídavky na ženu a dítě, třeba dříve ve službě městské přídavků těch požíval.

(Nález ze dne 15. května 1925 č. 9982).

Věc: Desider V. v L. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o drahotní přídavky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl až do 30. března 1920 obvodním notářem, od 1. dubna 1920 pak se stal městským daňovým notářem v L. Dne 24. ledna 1923 žádal, odvolávaje se na předpisy vl. nař. z 23. listopadu 1922 č. 335 Sb. o přijetí do státní správní služby resp. do stavu státních notářů a byl výnosem min. vnitra ze 4. května 1923 jmenován de-